

ตารางเปรียบเทียบ

ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำให้บุคคลสูญหาย พ.ศ. ...

(ฉบับกมธ.)

กับ ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทรมานและการบังคับบุคคลให้สูญหาย พ.ศ. ....

(ฉบับกระทรวงยุติธรรม)

<p>ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการ ทรมานและ การกระทำให้บังคับสูญหาย พ.ศ. .... (กมธ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๖๓) ปัจจุบันเป็นร่างของพรรคพลังประชาชนรัฐและพรรค ก้าวไกล</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการ ทรมานและ การบังคับบุคคลให้สูญหาย พ.ศ. .... (ผ่านวิปรัฐบาล เป็นมติกรม. ๑๗ สิงหาคม ๒๕๖๔)</p>
<p>ร่าง พระราชบัญญัติ ป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำให้ บุคคลสูญหาย พ.ศ. .... โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการ ป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำให้ บุคคลสูญหาย</p>	<p>ร่าง พระราชบัญญัติ ป้องกันและปราบปรามการทรมานและการบังคับ บุคคลให้สูญหาย พ.ศ. .... โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการ ป้องกันและปราบปรามการทรมานและการบังคับ บุคคลให้สูญหาย</p>
<p>มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทรมานและ การกระทำให้บุคคลสูญหาย พ.ศ. ....”</p>	<p>มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทรมาน และการบังคับบุคคลให้สูญหาย พ.ศ. ....”</p>
<p>มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับ เมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันประกาศในราช กิจจานุเบกษาเป็นต้นไป</p>	<p>มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้น กำหนดหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันประกาศในราช กิจจานุเบกษาเป็นต้นไป</p>
<p>มาตรา ๓ บรรดากฎหมาย กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ และคำสั่งอื่นในส่วนที่ได้บัญญัติไว้แล้วใน พระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่ง พระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน เว้นแต่ใน</p>	<p>ไม่มี</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการ ทรมาณและ การกระทำที่บังคับสูญหาย พ.ศ. .... (กมธ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๖๓) ปัจจุบันเป็นร่างของพรรคพลังประชารัฐและพรรค ก้าวไกล</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการ ทรมาณและ การบังคับบุคคลให้สูญหาย พ.ศ. .... (ผ่านวิปรัฐบาล เป็นมติครม. ๑๗ สิงหาคม ๒๕๖๔)</p>
<p>กรณีที่ถูกกฎหมายใดกำหนดเรื่องการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ ในชีวิตและร่างกายของบุคคลไว้โดยเฉพาะซึ่งให้ความ คุ้มครองบุคคลมากกว่าที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้ให้ บังคับตามกฎหมายนั้น</p>	
<p>มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้ “การทรมาณ” หมายความว่า การกระทำ โดยเจตนาไม่ว่าด้วยประการใดอันก่อให้เกิดความเจ็บปวด หรือความทุกข์ทรมานอย่างร้ายแรงแก่กายหรือจิตใจต่อ บุคคลหนึ่งบุคคลใด เพื่อวัตถุประสงค์ เช่น (๑) ให้ได้มาซึ่งข้อมูลหรือคำรับสารภาพ จากบุคคลนั้นหรือบุคคลที่สาม (๒) ลงโทษบุคคลนั้นสำหรับการกระทำ ซึ่งบุคคลนั้นหรือบุคคลที่สามได้กระทำหรือถูกสงสัยว่าได้ กระทำ (๓) ข่มขู่หรือขู่เชิญบุคคลนั้นหรือบุคคล ที่สาม หรือ (๔) เพราะเหตุผลอื่นใดบนพื้นฐานของ การเลือกปฏิบัติไม่ว่ารูปแบบใด ทั้งนี้ไม่รวมถึงความเจ็บปวดหรือความ ทุกข์ทรมานอันเป็นผลปกติจาก หรือสืบเนื่องจากการ ลงโทษที่พึงชอบที่สอดคล้องกฎหมาย</p>	<p>มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้ ไม่มี</p>
<p>มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้ “การกระทำที่โหดร้ายไร้มนุษยธรรม หรือที่ย่ำยีศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์” หมายความว่า การ กระทำโดยเจตนาไม่ว่าด้วยประการใดอันก่อให้เกิด อันตรายแก่กายหรือจิตใจต่อบุคคลหนึ่งบุคคลใดที่มีใจ</p>	<p>ไม่มี</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการ ทรมาณและ การกระทำที่บังคับสูญหาย พ.ศ. .... (กมธ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๖๓) ปัจจุบันเป็นร่างของพรรคพลังประชาชนรัฐและพรรค ก้าวไกล</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการ ทรมาณและ การบังคับบุคคลให้สูญหาย พ.ศ. .... (ผ่านวิปรัฐบาล เป็นมติครม. ๑๗ สิงหาคม ๒๕๖๔)</p>
<p>การทรมาณ ทั้งนี้ไม่รวมถึงอันตรายอันเป็นผลปกติจาก หรือสืบเนื่องจากการลงโทษที่ปวงที่ชอบด้วยกฎหมาย</p>	
<p>มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้ “ควบคุมตัว” หมายความว่า การ จับ คุม ชัง ลักพา กักตัว คุมขัง กักขัง เรียกตัว หรือเชิญ ตัวบุคคลไปสอบถามหรือซักถาม หรือกระทำด้วย ประการอื่นใดในทำนองเดียวกันอันเป็นการจำกัด เสรีภาพในร่างกาย</p>	<p>ไม่มี</p>
<p>มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้ “การกระทำที่บุคคลสูญหาย” หมายความว่า การควบคุมตัวหรือการกระทำด้วย ประการใด โดยเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือโดยบุคคลหรือ คณะบุคคลที่ได้รับคำสั่ง การสนับสนุน หรือรู้เห็นเป็นใจ จากเจ้าหน้าที่ของรัฐ และได้มีการปฏิเสธว่ามีได้กระทำ การดังกล่าว หรือปกปิดชะตากรรมหรือที่อยู่ของบุคคล นั้น หรือกระทำด้วยประการอื่นใดในทำนองเดียวกัน</p>	<p>ไม่มี</p>
<p>มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้ “เจ้าหน้าที่ของรัฐ” หมายความว่า ผู้ ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ข้าราชการ หรือพนักงาน ส่วนท้องถิ่นซึ่งมีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ พนักงาน หรือบุคคลผู้ปฏิบัติงานในรัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของ รัฐ ผู้บริหารท้องถิ่นและสมาชิกสภาท้องถิ่นซึ่งมิใช่ผู้ดำรง ตำแหน่งทางการเมือง เจ้าพนักงานตามกฎหมายว่าด้วย ลักษณะปกครองท้องที่ และให้หมายความรวมถึง กรรมการ อนุกรรมการ ลูกจ้างของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของรัฐ และบุคคลหรือคณะ บุคคลซึ่งใช้อำนาจหรือได้รับมอบให้ใช้อำนาจทางการ</p>	<p>“เจ้าหน้าที่ของรัฐ” หมายความว่า บุคคลซึ่งใช้อำนาจรัฐหรือได้รับมอบอำนาจ หรือได้รับ การแต่งตั้ง อนุญาต สนับสนุน หรือการยอมรับโดยตรง หรือโดยปริยาย จากผู้มีอำนาจรัฐให้ดำเนินการตาม กฎหมาย</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการ ทรมานและ การกระทำที่บังคับสูญหาย พ.ศ. .... (กมธ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๖๓) ปัจจุบันเป็นร่างของพรรคพลังประชารัฐและพรรค ก้าวไกล</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการ ทรมานและ การบังคับบุคคลให้สูญหาย พ.ศ. .... (ผ่านวิปรัฐบาล เป็นมติครม. ๑๗ สิงหาคม ๒๕๖๔)</p>
<p>ปกครองของรัฐในการดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดตาม กฎหมาย ไม่ว่าจะจัดตั้งขึ้นในระบบราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือกิจการอื่นของรัฐหรือไม่ก็ตาม</p>	
<p>มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้ “ผู้เสียหาย” หมายความว่า บุคคลที่ ได้รับความเสียหายจากการทรมาน การกระทำที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรมหรือที่ย่ำยีศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ หรือ การกระทำที่บุคคลสูญหาย ตามประมวลกฎหมายวิธี พิจารณาความอาญา และให้หมายความรวมถึงสามี ภรรยา คู่ชีวิต ผู้บุพการี ผู้สืบสันดาน และผู้อยู่ในอุปการะ ทั้งโดยนิตินัยและพฤตินัยของบุคคลดังกล่าว</p>	<p>“ผู้ได้รับความเสียหาย” หมายความว่า บุคคลซึ่งได้รับความเสียหายแก่ชีวิต ร่างกาย หรือ จิตใจจากการทรมานหรือการกระทำที่บุคคลสูญหาย</p>
<p>หมวด ๒ การป้องกันและปราบปราม การทรมานและการกระทำที่บุคคลสูญหาย ส่วนที่ ๑ บททั่วไป</p>	
<p>มาตรา ๑๖ บุคคลย่อมมีสิทธิและ เสรีภาพในชีวิตและร่างกาย และศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ การทรมาน การกระทำที่โหดร้ายไร้มนุษยธรรมหรือที่ย่ำ ยีศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ และการกระทำที่บุคคลสูญ หายจะกระทำมิได้</p> <p>ในกรณีที่มีการกระทำซึ่งกระทบต่อ สิทธิและเสรีภาพตามวรรคหนึ่ง ผู้เสียหายมีสิทธิร้องทุกข์ ร้องเรียน และเข้าถึงความเป็นธรรมโดยได้รับความ คุ้มครอง และการสนับสนุนช่วยเหลือจากรัฐ ผู้เสียหาย มีสิทธิได้รับการชดเชย และเยียวยาความเสียหายอย่างมี ประสิทธิภาพ ซึ่งรวมถึงการป้องกันมิให้เกิดการละเมิดซ้ำ</p> <p>ผู้เสียหาย พนักงานอัยการ หรือบุคคล อื่นใดหากกระทำเพื่อประโยชน์ของผู้เสียหาย ขอบที่จะ</p>	<p>ไม่มี</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการ ทรมาณและ การกระทำที่บังคับสูญหาย พ.ศ. .... (กมธ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๖๓) ปัจจุบันเป็นร่างของพรรคพลังประชารัฐและพรรค ก้าวไกล</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการ ทรมาณและ การบังคับบุคคลให้สูญหาย พ.ศ. .... (ผ่านวิปรัฐบาล เป็นมติครม. ๑๗ สิงหาคม ๒๕๖๔)</p>
<p>เสนอคำร้องต่อศาลเพื่อให้ศาลมีคำสั่งยุติหรือเพิกถอน การกระทำซึ่งกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพตามวรรคหนึ่ง ทั้งนี้ ทั้งนี้ศาลอาจกำหนดวิธีการตามสมควรเพื่อ คຸ້ມครอง ชดเชย และเยียวยาความเสียหายที่เกิดขึ้น</p>	
<p>มาตรา ๑๗ รัฐมีหน้าที่คຸ້ມครองสิทธิ และเสรีภาพในชีวิตและร่างกาย และศักดิ์ศรีความเป็น มนุษย์ของบุคคลทุกคนโดยไม่เลือกปฏิบัติ รัฐมีหน้าที่กำหนดมาตรการที่มี ประสิทธิภาพและดำเนินการตามมาตรการดังกล่าว เพื่อ ป้องกันและปราบปรามการทรมาณ การกระทำที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรมหรือที่ย่ำยีศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ และการ กระทำให้บุคคลสูญหาย ในกรณีที่ปรากฏข้อร้องเรียนเกี่ยวกับ การกระทำซึ่งกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพตามวรรคหนึ่ง รัฐมีหน้าที่ดำเนินการอย่างเร่งด่วนเพื่อช่วยเหลือ และ คຸ້ມครองสวัสดิภาพและความปลอดภัยของผู้เสียหาย หมายรวมถึง ชดเชย เยียวยา และฟื้นฟูร่างกายและจิตใจ ของผู้เสียหาย</p>	<p>ไม่มี</p>
<p>หมวด ๒ การป้องกันและปราบปราม การทรมาณและการกระทำที่บังคับสูญหาย ส่วนที่ ๒ การปราบปรามการทรมาณ และการบังคับบุคคล ให้สูญหาย</p>	
<p>มาตรา ๑๙ ผู้ใดเป็นเจ้าของหน้าที่ของรัฐ กระทำการด้วยประการใดต่อผู้อื่นอันเป็นการกระทำใน ลักษณะการกระทำที่บังคับสูญหายตามกฎหมายนี้ ผู้ นั้นกระทำความผิดฐานบังคับบุคคลให้สูญหาย</p>	<p>มาตรา ๖ ผู้ใดเป็นเจ้าของหน้าที่ของรัฐ จับ ชัง ลักพา หรือ กระทำด้วยประการใดให้ผู้อื่นปราศจากเสรีภาพใน ร่างกาย โดยเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นปฏิเสธว่ามีได้กระทำ การดังกล่าว หรือปกปิดชะตากรรมหรือสถานที่ปรากฏ</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการ ทรมาณและ การกระทำให้บังคับสูญหาย พ.ศ. .... (กมธ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๖๓) ปัจจุบันเป็นร่างของพรรคพลังประชารัฐและพรรค ก้าวไกล</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการ ทรมาณและ การบังคับบุคคลให้สูญหาย พ.ศ. .... (ผ่านวิปรัฐบาล เป็นมติครม. ๑๗ สิงหาคม ๒๕๖๔)</p>
	<p>ตัวของบุคคลนั้นซึ่งส่งผลให้บุคคลนั้นอยู่นอกการ คุ้มครองของกฎหมาย ผู้ที่นั้นกระทำความผิดฐานกระทำ ให้บุคคลสูญหาย</p>
<p>มาตรา ๑๘ ผู้ใดเป็นเจ้าของหน้าที่ของรัฐ กระทำด้วยประการใดต่อผู้อื่นอันเป็นการกระทำ ใน ลักษณะการทรมาณตามกฎหมายนี้ ผู้ที่นั้นกระทำความผิด ฐานกระทำทรมาณ</p>	<p>มาตรา ๕ ผู้ใดเป็นเจ้าของหน้าที่ของรัฐกระทำด้วยประการ ใดให้ผู้อื่นเกิดความเจ็บปวดหรือความทุกข์ทรมาณอย่าง ร้ายแรงแก่ร่างกายหรือจิตใจ เพื่อวัตถุประสงค์อย่างหนึ่ง อย่างใด ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ให้ได้มาซึ่งข้อมูลหรือคำรับสารภาพจากผู้ถูกกระทำ หรือบุคคลที่สาม</p> <p>(๒) ลงโทษผู้ถูกกระทำเพราะเหตุอันเกิดจากการกระทำ หรือสงสัยว่ากระทำของผู้ที่นั้นหรือบุคคลที่สาม</p> <p>(๓) ข่มขู่หรือขู่เข็ญผู้ถูกกระทำหรือบุคคลที่สาม</p> <p>(๔) เลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม</p> <p>ผู้ที่นั้นกระทำความผิดฐานกระทำทรมาณ</p>
<p>มาตรา ๒๐ ผู้ใดเป็นเจ้าของหน้าที่ของรัฐ กระทำการด้วยประการใดต่อผู้อื่นอันเป็นการกระทำใน ลักษณะโหดร้ายไร้มนุษยธรรมหรือที่ย่ำยีศักดิ์ศรีความ เป็นมนุษย์ ผู้ที่นั้นกระทำความผิดฐานกระทำการที่ โหดร้ายไร้มนุษยธรรมหรือที่ย่ำยีศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์</p>	<p>ไม่มี</p>
<p>มาตรา ๒๑ ถ้าการกระทำความผิดตาม มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ และมาตรา ๑๙ เป็นการกระทำ แก่บุคคลอายุไม่เกินสิบแปดปี หญิงมีครรภ์ ผู้สูงอายุ ผู้ พิการทางร่างกายหรือจิตใจ หรือผู้ซึ่งพึ่งตนเองมิได้ เพราะอายุหรือความป่วยเจ็บ ผู้กระทำต้องระวางโทษ หนักกว่าที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้นกึ่งหนึ่ง</p>	<p>มาตรา ๓๐ ถ้าการกระทำความผิดตามมาตรา ๒๘ เป็น การกระทำแก่บุคคลอายุไม่เกินสิบแปดปี หญิงมีครรภ์ ผู้ พิการทางร่างกายหรือจิตใจ หรือผู้ซึ่งพึ่งตนเองมิได้ เพราะอายุหรือความป่วยเจ็บ ผู้กระทำต้องระวางโทษ หนักกว่าที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้นกึ่งหนึ่ง</p> <p>ถ้าการกระทำความผิดตามมาตรา ๒๙ เป็นการกระทำแก่ บุคคลตามวรรคหนึ่ง ผู้กระทำต้องระวางโทษหนักกว่าที่ บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้นกึ่งหนึ่ง</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการ ทรมาณและ การกระทำให้บังคับสูญหาย พ.ศ. .... (กมธ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๖๓) ปัจจุบันเป็นร่างของพรรคพลังประชารัฐและพรรค ก้าวไกล</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการ ทรมาณและ การบังคับบุคคลให้สูญหาย พ.ศ. .... (ผ่านวิปรัฐบาล เป็นมติครม. ๑๗ สิงหาคม ๒๕๖๔)</p>
<p>มาตรา ๒๒ ผู้ใดไม่ได้เป็นเจ้าของที่ของรัฐ กระทำการยุยง ส่งเสริม รู้เห็นเป็นใจ ให้ความยินยอม ในลักษณะเป็นผู้สมคบ ผู้ใช้ ผู้สนับสนุนตามประมวล กฎหมายอาญาแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือกระทำการตาม คำสั่งของเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือกระทำการอื่นใดใน ทำนองเดียวกันเพื่อให้เกิดความผิดตามมาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ หรือมาตรา ๑๙ แล้วแต่กรณี ต้องระวางโทษ เช่นเดียวกับตัวการในความผิดนั้น</p>	<p>มาตรา ๓๑ ผู้ใดสมคบเพื่อกระทำความผิดตาม มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ หรือมาตรา ๓๐ ต้องระวาง โทษหนึ่งในสามของโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิด นั้น</p> <p>ถ้าได้มีการกระทำความผิดเพราะเหตุที่ได้มีการสมคบ กันตามวรรคหนึ่ง ผู้สมคบกันนั้นต้องระวางโทษตามที่ กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น</p> <p>ในกรณีที่ ความผิดได้กระทำถึงขั้นลงมือกระทำ ความผิด แต่เนื่องจากการเข้าขัดขวางของผู้สมคบทำ ให้การกระทำนั้นกระทำไปไม่ตลอดหรือกระทำไป ตลอดแล้วแต่การกระทำนั้นไม่บรรลุผล ผู้สมคบที่ กระทำการขัดขวางนั้น คงรับโทษตามที่กำหนดไว้ใน วรรคหนึ่งเท่านั้น</p> <p>มาตรา ๓๒ ผู้สนับสนุนในการกระทำความผิดตาม มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ หรือมาตรา ๓๐ ต้องระวาง โทษเช่นเดียวกับตัวการในความผิดนั้น</p>
<p>มาตรา ๒๓ ผู้ใดเป็นผู้บังคับบัญชาของ ผู้กระทำความผิดตามมาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ หรือมาตรา ๑๙ และไม่ดำเนินการที่จำเป็นและเหมาะสมตามอำนาจ ของตน เพื่อป้องกันหรือยุติการกระทำความผิด หรือไม่ ดำเนินการ หรือส่งเรื่องให้ดำเนินการสอบสวนและ ดำเนินคดีอาญาตามกฎหมาย ต้องระวางโทษกึ่งหนึ่งของ โทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น</p> <p>ผู้บังคับบัญชาตามวรรคหนึ่งจะต้องเป็น ผู้ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบ และมีอำนาจควบคุมดูแลการ กระทำซึ่งเกี่ยวข้องกับการควบคุมตัวบุคคล</p>	<p>มาตรา ๓๔ ผู้บังคับบัญชาผู้ใดทราบว่าผู้ใดบังคับบัญชา ซึ่งอยู่ภายใต้การบังคับบัญชาของตนจะกระทำหรือได้ กระทำความผิดตามมาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ หรือมาตรา ๓๐ และไม่ดำเนินการที่จำเป็นและเหมาะสม เพื่อ ป้องกันหรือระงับการกระทำความผิด หรือไม่ดำเนินการ ส่งเรื่องให้ดำเนินการสอบสวนและดำเนินคดีตาม กฎหมาย ต้องระวางโทษกึ่งหนึ่งของโทษที่กำหนดไว้ สำหรับความผิดนั้น</p> <p>ผู้บังคับบัญชาตามวรรคหนึ่งต้องเป็นผู้ซึ่งมีหน้าที่ รับผิดชอบและมีอำนาจควบคุมการกระทำซึ่งเกี่ยวข้อง</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการ ทรมาณและ การกระทำที่บังคับสูญหาย พ.ศ. .... (กมธ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๖๓) ปัจจุบันเป็นร่างของพรรคพลังประชารัฐและพรรค ก้าวไกล</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการ ทรมาณและ การบังคับบุคคลให้สูญหาย พ.ศ. .... (ผ่านวิปรัฐบาล เป็นมติครม. ๑๗ สิงหาคม ๒๕๖๔)</p>
<p>ผู้บังคับบัญชาตมววรรคหนึ่ง ไม่ต้องรับ ผิด หากพิสูจน์ได้ว่าตนไม่ทราบหรือควรจะทราบหรือ มิได้ละเลยเพิกเฉยต่อการกระทำผิดของผู้ที่อยู่ใต้ อำนาจบังคับบัญชาของตน</p>	<p>กับความผิดฐานกระทำความทรมาณหรือความผิดฐานกระทำ ให้บุคคลสูญหาย</p>
<p>มาตรา ๒๔ ถ้าผู้กระทำความผิดตาม พระราชบัญญัตินี้ช่วยให้มีการค้นพบผู้ถูกบังคับให้สูญ หาย โดยผู้นั้นมีได้รับอันตรายสาหัสหรือตกอยู่ในภาวะ อันใกล้จะเป็นอันตรายต่อชีวิต หรือให้ข้อมูลที่สำคัญและ เป็นประโยชน์ในการดำเนินคดี ให้ลงโทษผู้กระทำความผิด น้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้ แต่ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง</p>	<p>มาตรา ๓๓ ถ้าผู้กระทำความผิดตามมาตรา ๒๔ มาตรา ๓๐ วรรคสอง มาตรา ๓๑ หรือมาตรา ๓๒ ช่วยให้มีการ ค้นพบผู้ถูกกระทำให้สูญหายก่อนศาลชั้นต้นพิพากษา โดยผู้นั้นมีได้รับอันตรายสาหัสหรือตกอยู่ในภาวะอันใกล้ จะเป็นอันตรายต่อชีวิต หรือให้ข้อมูลที่สำคัญและเป็น ประโยชน์ในการดำเนินคดี ให้ลงโทษผู้กระทำความผิด น้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้ แต่ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง</p>
<p>มาตรา ๒๕ ผู้ใดกระทำความผิดฐาน กระทำความทรมาณ ความผิดฐานกระทำการที่โหดร้ายไร้ มนุษยธรรมหรือที่ย่ำยีศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ หรือ ความผิดฐานบังคับบุคคลให้สูญหายตามพระราชบัญญัตินี้ นอกราชอาณาจักร ผู้นั้นต้องรับโทษในราชอาณาจักร ตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ โดยให้นำมาตรา ๑๐ แห่งประมวลกฎหมายอาญา มาใช้บังคับโดยอนุโลม</p>	<p>มาตรา ๗ ผู้ใดกระทำความผิดฐานกระทำความทรมาณตาม มาตรา ๕ หรือความผิดฐานกระทำให้บุคคลสูญหายตาม มาตรา ๖ นอกราชอาณาจักร ต้องรับโทษใน ราชอาณาจักรตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ โดย ให้นำความในมาตรา ๑๐ แห่งประมวลกฎหมายอาญา มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม</p>
<p>มาตรา ๒๖ การกระทำความผิดฐาน กระทำความทรมาณ ความผิดฐานกระทำการที่โหดร้ายไร้ มนุษยธรรมหรือที่ย่ำยีศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ และ ความผิดฐานบังคับบุคคลให้สูญหายตามพระราชบัญญัตินี้ มิให้ถือว่าเป็นความผิดทางการเมืองตามกฎหมายว่า ด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดน และกฎหมายว่าด้วยความ ร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา</p>	<p>มาตรา ๘ การกระทำความผิดฐานกระทำความทรมาณตาม มาตรา ๕ และการกระทำความผิดฐานกระทำให้บุคคล สูญหายตามมาตรา ๖ มิให้ถือว่าเป็นความผิดที่มีลักษณะ ทางการเมืองตามกฎหมายว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดน และความผิดทางการเมืองตามกฎหมายว่าด้วยความ ร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา</p>
<p>มาตรา ๒๗ สถานการณ์ฉุกเฉิน สงคราม ความไม่มั่นคงของรัฐ หรือสถานการณ์พิเศษใด</p>	<p>มาตรา ๑๑ พฤติการณ์พิเศษใด ๆ ไม่ว่าจะ เป็นภาวะ สงครามหรือภัยคุกคามที่จะเกิดสงคราม ความไม่มั่นคง</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการ ทรมาณและ การกระทำที่บังคับสูญหาย พ.ศ. .... (กมธ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๖๓) ปัจจุบันเป็นร่างของพรรคพลังประชารัฐและพรรค ก้าวไกล</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการ ทรมาณและ การบังคับบุคคลให้สูญหาย พ.ศ. .... (ผ่านวิปรัฐบาล เป็นมติครม. ๑๗ สิงหาคม ๒๕๖๔)</p>
<p>ไม่อาจนำมาอ้างเพื่อให้การกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้เป็นการกระทำที่ชอบด้วยกฎหมาย</p>	<p>ทางการเมืองภายในประเทศ หรือสถานการณ์ฉุกเฉิน สาธารณะอื่นใด ไม่อาจนำมาอ้างเพื่อให้การกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้เป็นการกระทำที่ชอบด้วยกฎหมาย</p>
<p>มาตรา ๒๘ ห้ามมิให้หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐส่งตัวบุคคลใดออกไปนอกราชอาณาจักร หากมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าการส่งบุคคลดังกล่าวออกไปจะส่งผลให้บุคคลนั้นต้องตกอยู่ในความเสี่ยงจากการถูกทรมาณ ถูกกระทำการที่โหดร้ายไร้มนุษยธรรมหรือที่ย่ำยีศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ หรือถูกบังคับให้สูญหาย</p>	<p>มาตรา ๑๒ ห้ามมิให้หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐขับไล่ ส่งกลับ หรือส่งบุคคลเป็นผู้ร้ายข้ามแดนไปยังอีกรัฐหนึ่ง หากมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าบุคคลนั้นจะตกอยู่ในอันตรายที่จะถูกกระทำทรมาณหรือจากการกระทำที่บุคคลสูญหาย</p>
<p>หมวด ๓ การดำเนินคดี</p>	
<p>มาตรา ๔๐ ให้ผู้เสียหายในคดีความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ เป็นผู้เสียหายตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา</p>	<p>มาตรา ๑๐ ในคดีความผิดฐานกระทำให้บุคคลสูญหายตามมาตรา ๖ ให้สามี ภริยา ผู้บุพการี และผู้สืบสันดานของผู้ถูกกระทำให้สูญหายตามพระราชบัญญัตินี้ เป็นผู้เสียหายตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาด้วย</p>
<p>มาตรา ๔๑ ให้การกระทำความผิดฐานกระทำให้บุคคลสูญหายตามพระราชบัญญัตินี้เป็นความผิดต่อเนื่องตลอดเวลาจนกว่าจะเปิดเผยชะตากรรมหรือปล่อยตัวบุคคลที่ถูกควบคุมตัว และมีให้เริ่มนับอายุความจนกว่าจะพบบุคคลที่ถูกบังคับให้สูญหาย หรือปรากฏหลักฐานน่าเชื่อว่าบุคคลนั้นถึงแก่ความตาย และให้ดำเนินการสืบสวนสอบสวนจนกว่าจะพบบุคคลที่ถูกบังคับให้สูญหายหรือปรากฏหลักฐานน่าเชื่อว่าบุคคลนั้นถึงแก่ความตาย</p>	<p>มาตรา ๙ ในคดีความผิดฐานกระทำให้บุคคลสูญหายตามมาตรา ๖ ให้ดำเนินการสืบสวนจนกว่าจะพบบุคคลซึ่งถูกกระทำให้สูญหายหรือปรากฏหลักฐานอันน่าเชื่อว่าบุคคลนั้นถึงแก่ความตาย</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการ ทรมาณและ การกระทำที่บังคับสูญหาย พ.ศ. .... (กมธ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๖๓) ปัจจุบันเป็นร่างของพรรคพลังประชาชนรัฐและพรรค ก้าวไกล</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการ ทรมาณและ การบังคับบุคคลให้สูญหาย พ.ศ. .... (ผ่านวิปรัฐบาล เป็นมติครม. ๑๗ สิงหาคม ๒๕๖๔)</p>
<p>มาตรา ๔๒ ความผิดตาม พระราชบัญญัตินี้ ไม่มีอายุความ</p>	<p>ไม่มี</p>
<p>มาตรา ๔๓ ให้พนักงานอัยการมีอำนาจ สอบสวนดำเนินคดีความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ รวมทั้งมีอำนาจตรวจสอบควบคุมการสอบสวนซึ่ง ดำเนินการโดยพนักงานสอบสวนทุกหน่วยทันที การดำเนินคดีตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่อยู่ใน อำนาจของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการ ททุจริตแห่งชาติ หรือคณะกรรมการป้องกันและ ปราบปรามการทุจริตในภาครัฐและบทบัญญัติตาม มาตรา ๒๑/๑ ตามกฎหมายว่าด้วยการสอบสวนคดี พิเศษไม่นำมาใช้บังคับกับความผิดตามพระราชบัญญัตินี้</p>	<p>ไม่มี</p>
<p>มาตรา ๔๕ ให้หน่วยงานที่มีอำนาจ สืบสวนสอบสวนในคดีความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ รายงานให้ผู้เสียหายทราบถึงผลความคืบหน้าของคดีอย่าง ต่อเนื่อง และให้คณะกรรมการ หรือคณะอนุกรรมการหรือ เจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการมีอำนาจ หน้าที่ติดตามผลความคืบหน้าของคดีและดำเนินมาตรการ ต่างๆ เพื่อคุ้มครองสวัสดิภาพและความปลอดภัย ชดเชย เยียวยา และฟื้นฟูความเสียหายทางร่างกายและจิตใจ ให้ คำปรึกษาแนะนำด้านกฎหมาย และสนับสนุนช่วยเหลือ ด้านการดำเนินคดี โดยการมีส่วนร่วมจากผู้เสียหาย</p>	<p>มาตรา ๒๖ ให้คดีความผิดตามพระราชบัญญัตินี้เป็นคดี พิเศษตามกฎหมายว่าด้วยการสอบสวนคดีพิเศษ ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัด กรมสอบสวนคดีพิเศษเป็นผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำความ ผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานสอบสวนตาม ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาเป็นผู้มีอำนาจ สืบสวนสอบสวน ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัดกรมสอบสวนคดีพิเศษ และพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา ความอาญาเป็นผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดตาม พระราชบัญญัตินี้ ให้อัยการสูงสุดเป็นพนักงานสอบสวน ผู้รับผิดชอบหรือจะมอบหมายให้พนักงานอัยการเป็น ผู้รับผิดชอบทำการสอบสวนแทนก็ได้ โดยให้มีหน้าที่ และอำนาจในการสอบสวนเช่นเดียวกับพนักงาน สอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการ ทรมาณและ การกระทำที่บังคับสูญหาย พ.ศ. .... (กมธ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๖๓) ปัจจุบันเป็นร่างของพรรคพลังประชารัฐและพรรค ก้าวไกล</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการ ทรมาณและ การบังคับบุคคลให้สูญหาย พ.ศ. .... (ผ่านวิปรัฐบาล เป็นมติครม. ๑๗ สิงหาคม ๒๕๖๔)</p>
	<p>รวมทั้งหน้าที่และอำนาจประการอื่นที่กฎหมายบัญญัติไว้ให้เป็นหน้าที่และอำนาจของพนักงานอัยการ และในกรณีที่อัยการสูงสุดมอบหมายให้พนักงานอัยการคนใดเป็นพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ เมื่อพนักงานอัยการผู้รับผิดชอบในการสอบสวนเห็นว่าการสอบสวนเสร็จแล้ว ให้ทำความเห็นตามมาตรา ๑๔๐ มาตรา ๑๔๑ หรือมาตรา ๑๔๒ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ส่งพร้อมสำนวนไปยังอัยการสูงสุด ให้นำความในหมวด ๓ การสืบสวนและสอบสวนคดีพิเศษ ตามกฎหมายว่าด้วยการสอบสวนคดีพิเศษมาใช้บังคับแก่การสืบสวนสอบสวนตามวรรคสองและวรรคสามด้วยโดยอนุโลม</p>
<p>มาตรา ๔๔ ในกรณีที่พนักงานอัยการมีคำสั่งไม่ฟ้อง ให้ส่งสำนวนการสอบสวนพร้อมกับคำสั่งให้อัยการสูงสุดเพื่อชี้ขาดโดยเร็ว</p>	<p>ไม่มี</p>
<p>มาตรา ๔๕ ให้หน่วยงานที่มีอำนาจสืบสวนสอบสวนในคดีความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ รายงานให้ผู้เสียหายทราบถึงผลความคืบหน้าของคดีอย่างต่อเนือง และให้คณะกรรมการ หรือ คณะอนุกรรมการหรือเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ติดตามผลความคืบหน้าของคดี และดำเนินมาตรการต่าง ๆ เพื่อคุ้มครองสวัสดิภาพและความปลอดภัย ชดเชยและฟื้นฟูเยียวยาความเสียหายทางร่างกายและจิตใจ ให้คำปรึกษาแนะนำด้านกฎหมาย และสนับสนุนช่วยเหลือด้านการดำเนินคดี โดยการมีส่วนร่วมจากผู้เสียหาย</p>	<p>ไม่มี</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการ ทรมาณและ การกระทำให้บังคับสูญหาย พ.ศ. .... (กมธ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๖๓) ปัจจุบันเป็นร่างของพรรคพลังประชารัฐและพรรค ก้าวไกล</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการ ทรมาณและ การบังคับบุคคลให้สูญหาย พ.ศ. .... (ผ่านวิปรัฐบาล เป็นมติครม. ๑๗ สิงหาคม ๒๕๖๔)</p>
<p>มาตรา ๔๖ เมื่อศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดว่าจำเลยกระทำความผิดตามกฎหมายนี้ให้คณะกรรมการมีหน้าที่พิจารณากำหนดค่าเสียหายรวมทั้งค่าใช้จ่ายในการเยียวยาและฟื้นฟูร่างกายจิตใจของผู้เสียหายทั้งหมด แจ้งให้หน่วยงานของรัฐผู้รับผิดชอบทราบ และดำเนินการจ่ายเงินค่าเสียหายตามที่คณะกรรมการกำหนดภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากคณะกรรมการ</p>	<p>ไม่มี</p>
<p>มาตรา ๔๘ ให้คดีความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ อยู่ในเขตอำนาจการพิจารณาพิพากษาคดีของศาลอาญา</p>	<p>มาตรา ๒๗ ให้ศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบเป็นศาลที่มีเขตอำนาจเหนือคดีความผิดตามพระราชบัญญัตินี้</p>
<p>หมวด ๒ การป้องกันและปราบปราม การทรมาณและการกระทำให้บุคคลสูญหาย ส่วนที่ ๓ การป้องกันการ ทรมาณและการกระทำให้บุคคลสูญหาย</p>	
<p>มาตรา ๒๙ ในการควบคุมตัวบุคคลเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีหน้าที่ในการควบคุมตัวบุคคลต้องจัดให้มีบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับผู้ถูกควบคุมตัวตามมาตรา ๓๐ และให้ผู้ถูกควบคุมตัวมีสิทธิและได้รับแจ้งสิทธิดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) แจ้งให้ผู้ถูกควบคุมตัว และญาติหรือบุคคลที่ผู้ถูกควบคุมตัวไว้วางใจทราบถึงวัน เวลา และสถานที่ของการถูกควบคุมตัว คำสั่งและเหตุแห่งการออกคำสั่งที่ให้มีการควบคุมตัว และข้อมูลหรือรายละเอียดเกี่ยวกับผู้ใช้อำนาจควบคุมตัว</p> <p>(๒) แจ้งให้ญาติหรือบุคคลที่ผู้ถูกควบคุมตัวไว้วางใจทราบถึงข้อมูลและรายละเอียด</p>	<p>ไม่มี</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการ ทรมาณและ การกระทำให้บังคับสูญหาย พ.ศ. .... (กมธ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๖๓) ปัจจุบันเป็นร่างของพรรคพลังประชาชนรัฐและพรรค ก้าวไกล</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการ ทรมาณและ การบังคับบุคคลให้สูญหาย พ.ศ. .... (ผ่านวิปรัฐบาล เป็นมติครม. ๑๗ สิงหาคม ๒๕๖๔)</p>
<p>เกี่ยวกับวิธีการเคลื่อนย้ายและสถานที่ปลายทางที่รับตัว ในกรณีที่มีการย้ายสถานที่ควบคุมตัว</p> <p>(๓) แจ้งให้ญาติหรือบุคคลที่ผู้ถูกควบคุมตัวไว้วางใจทราบถึงข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับสภาพร่างกายหรือจิตใจของผู้ถูกควบคุมตัว และรายละเอียดเกี่ยวกับการปฐมพยาบาลและสถานพยาบาลที่รับตัวในทันที กรณีที่ผู้ถูกควบคุมตัวเจ็บป่วยหรือบาดเจ็บ</p> <p>(๔) ได้รับการเยี่ยมและติดต่อกับญาติหรือบุคคลที่ผู้ถูกควบคุมตัวไว้วางใจตามสมควร</p> <p>(๕) พบและปรึกษาผู้ซึ่งจะเป็นทนายความที่ตนเลือกเป็นการเฉพาะตัว และมีสิทธิได้รับความช่วยเหลือทางกฎหมาย</p> <p>(๖) มีทนายความเข้าร่วมการสอบปากคำ การสอบถามหรือซักถามโดยก่อนเริ่มการสอบปากคำ การสอบถามหรือซักถามทุกครั้ง ต้องมีการระบุตัวตนของผู้ที่เข้าร่วมทุกคนและมีการบันทึกภาพและเสียงอย่างต่อเนื่องซึ่งสามารถเข้าถึงและนำกลับมาใช้ได้โดยความหมายไม่เปลี่ยนแปลง</p> <p>(๗) ได้รับการตรวจร่างกาย และการรักษาพยาบาลโดยเร็วโดยแพทย์ เมื่อบาดเจ็บหรือเจ็บป่วย</p> <p>(๘) กรณีผู้ถูกควบคุมตัวเป็นชาวต่างชาติ ต้องได้รับอนุญาตให้ติดต่อกับเจ้าหน้าที่กงสุลและล่าม</p> <p>(๙) ในกรณีที่ผู้ถูกควบคุมตัวถึงแก่ความตายหรือได้รับบาดเจ็บจนไม่สามารถจัดการเองได้ ผู้เสียหายมีสิทธิเข้าไปมีส่วนร่วมในการค้นหาความจริงเกี่ยวกับการตายหรือบาดเจ็บของผู้ถูกควบคุมตัว</p>	

<p>ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการ ทรมานและ การกระทำที่บังคับสูญหาย พ.ศ. .... (กมธ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๖๓) ปัจจุบันเป็นร่างของพรรคพลังประชาชนรัฐและพรรค ก้าวไกล</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการ ทรมานและ การบังคับบุคคลให้สูญหาย พ.ศ. .... (ผ่านวิปรัฐบาล เป็นมติครม. ๑๗ สิงหาคม ๒๕๖๔)</p>
<p>ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องมีหน้าที่ แจ้งให้ผู้ถูกควบคุมตัวทราบในโอกาสแรกถึงสิทธิตาม วรรคหนึ่ง และมีหน้าที่อำนวยความสะดวกให้ผู้ถูก ควบคุมตัวเข้าถึงสิทธิดังกล่าว</p>	
<p>มาตรา ๓๐ ในการควบคุมตัวบุคคล เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีหน้าที่ในการควบคุมตัวบุคคลต้อง แจ้งการควบคุมตัวดังกล่าวต่อนายอำเภอและพนักงาน อัยการแห่งท้องที่ที่มีการควบคุมตัวทราบทันทีโดยให้นำ ตัวบุคคลดังกล่าวไปยังที่ทำการของผู้ควบคุมตัวทันที และจัดให้มีการบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับผู้ถูกควบคุมตัว โดย อย่างน้อยต้องมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ชื่อ นามสกุล รูปภาพ ตำนาน รูปพรรณ รวมทั้งข้อมูลอื่นที่ใช้ระบุตัวบุคคล และสภาพ ร่างกายของผู้ถูกควบคุมตัว</p> <p>(๒) วัน เวลา และสถานที่ของการถูก ควบคุมตัว และข้อมูลเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ทำการ ควบคุมตัว ในกรณีที่มีการย้ายสถานที่ดังกล่าว จะต้อง มีการระบุถึงสถานที่ปลายทางที่รับตัว และเจ้าหน้าที่ของ รัฐผู้รับผิดชอบการย้ายสถานที่ควบคุมตัวนั้น</p> <p>(๓) คำสั่งที่ให้มีการควบคุมตัว และเหตุ แห่งการออกคำสั่งนั้น</p> <p>(๔) เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ออกคำสั่งให้มี การควบคุมตัว</p> <p>(๕) วัน เวลา และสถานที่ของการ ปล่อยตัว ผู้รับผิดชอบในการปล่อยตัว และญาติหรือ บุคคลที่มารับตัว หรือพยานในการปล่อยตัว</p>	<p>มาตรา ๒๑ ในการควบคุมตัวผู้ถูกจำกัด เสรีภาพตามกฎหมาย เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีหน้าที่ในการ ควบคุมผู้ถูกจำกัดเสรีภาพต้องบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับผู้ถูก จำกัดเสรีภาพ โดยอย่างน้อยต้องมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ข้อมูลอัตลักษณ์เกี่ยวกับผู้ถูกจำกัดเสรีภาพ เช่น ชื่อ นามสกุล หรือตำหนิรูปพรรณ</p> <p>(๒) วัน เวลา และสถานที่ของการถูกจำกัด เสรีภาพ และข้อมูลเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ทำการ จำกัดเสรีภาพ ในกรณีที่มีการย้ายสถานที่ดังกล่าว จะต้องระบุถึงสถานที่ปลายทางที่รับตัวผู้ถูกจำกัด เสรีภาพ รวมทั้งเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้รับผิดชอบการย้าย สถานที่จำกัดเสรีภาพนั้น</p> <p>(๓) คำสั่งที่ให้มีการจำกัดเสรีภาพและเหตุแห่ง การออกคำสั่งนั้น</p> <p>(๔) เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ออกคำสั่งให้จำกัด เสรีภาพ</p> <p>(๕) วัน เวลา และสถานที่ของการปล่อยตัวผู้ถูก จำกัดเสรีภาพ และผู้มารับตัวผู้ถูกจำกัดเสรีภาพ</p> <p>(๖) ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพร่างกายของผู้ถูกจำกัด เสรีภาพและก่อนการปล่อยตัว ในกรณีที่ผู้ถูกควบคุมตัว ถึงแก่ความตายระหว่างการควบคุม จะต้องระบุถึงสาเหตุ แห่งการตายและสถานที่เก็บศพ</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการ ทรมานและ การกระทำที่บังคับสูญหาย พ.ศ. .... (กมธ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๖๓) ปัจจุบันเป็นร่างของพรรคพลังประชารัฐและพรรค ก้าวไกล</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการ ทรมานและ การบังคับบุคคลให้สูญหาย พ.ศ. .... (ผ่านวิปรัฐบาล เป็นมติครม. ๑๗ สิงหาคม ๒๕๖๔)</p>
<p>(๖) ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพร่างกายของ บุคคลผู้ถูกควบคุมตัว ทั้งก่อนควบคุมตัวและก่อนการ ปล่อยตัว ในกรณีที่ผู้ถูกควบคุมตัวถึงแก่ความตายจะต้อง ระบุถึงข้อมูลสาเหตุแห่งการตายและสถานที่เก็บศพ</p> <p>(๗) ข้อมูลเพื่อใช้ในการติดต่อญาติหรือ บุคคลที่ผู้ถูกควบคุมตัวไว้วางใจ และทนายความ (หากมี)</p> <p>(๘) ข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินการเพื่อ รับประกันสิทธิของผู้ถูกควบคุมตัวตามมาตรา ๒๙</p> <p>(๙) ข้อมูลอื่น ๆ ที่ คณะกรรมการ กำหนดเพื่อป้องกันการทรมาน การกระทำที่โหดร้ายไร้ มนุษยธรรมหรือที่ย่ำยีศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ หรือการ กระทำให้บุคคลสูญหาย</p> <p>ในการปล่อยตัวตาม (๕) ก่อนปล่อยตัว ให้ผู้มีหน้าที่ในการควบคุมตัวตามวรรคหนึ่งแจ้งญาติหรือ บุคคลที่ผู้ถูกควบคุมตัวไว้วางใจให้ทราบถึงการปล่อยตัว และให้บันทึกไว้ด้วยว่ามีผู้ใดมารับตัวไป หากไม่สามารถ ติดต่อญาติได้หรือไม่มีบุคคลใดมารับตัว ให้บันทึกวิธีการ ติดต่อญาติหรือบุคคลที่ผู้ถูกควบคุมตัวไว้วางใจไว้ และให้ ผู้รับผิดชอบในการปล่อยตัวจัดหาพยานในการปล่อยตัว พร้อมทั้งบันทึกชื่อ ที่อยู่ของพยานนั้นไว้เพื่อเป็นหลักฐาน ในการปล่อยตัว</p>	
<p>มาตรา ๓๑ ญาติ หรือบุคคลเพื่อ ประโยชน์ของผู้ถูกควบคุมตัว คณะกรรมการหรือ คณะอนุกรรมการ หรือเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจาก คณะกรรมการ มีสิทธิร้องขอต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐให้ เปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับผู้ถูกควบคุมตัวตามที่บัญญัติไว้ใน มาตรา ๓๐</p>	<p>มาตรา ๒๒ ผู้มีส่วนได้เสียโดยชอบด้วยกฎหมายในการ เข้าถึงข้อมูลของผู้ถูกจำกัดเสรีภาพ เช่น ญาติ ผู้แทน หรือทนายความ มีสิทธิร้องขอต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ทำ การจำกัดเสรีภาพบุคคลให้เปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับผู้ถูก จำกัดเสรีภาพตามมาตรา ๒๑</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการ ทรมานและ การกระทำที่บังคับสูญหาย พ.ศ. .... (กมธ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๖๓) ปัจจุบันเป็นร่างของพรรคพลังประชาชนรัฐและพรรค ก้าวไกล</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการ ทรมานและ การบังคับบุคคลให้สูญหาย พ.ศ. .... (ผ่านวิปรัฐบาล เป็นมติครม. ๑๗ สิงหาคม ๒๕๖๔)</p>
<p>หากเจ้าหน้าที่ของรัฐตามวรรคหนึ่ง ปฏิเสธที่จะเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับผู้ถูกควบคุมตัว ญาติ หรือบุคคลอื่นใดเพื่อประโยชน์ของผู้ถูกควบคุมตัว คณะกรรมการ หรือคณะอนุกรรมการหรือเจ้าหน้าที่ที่ ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการมีสิทธิร้องขอต่อศาล อาญาแห่งท้องที่มีอำนาจพิจารณาคดีอาญา เพื่อให้ศาล สั่งเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวได้</p> <p>ศาลมีอำนาจสั่งให้เจ้าหน้าที่ของรัฐตาม วรรคหนึ่ง เปิดเผยข้อมูลตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๓๐ ให้แก่ญาติหรือบุคคลอื่นใดเพื่อประโยชน์ของผู้ถูก ควบคุมตัว คณะกรรมการ หรือคณะอนุกรรมการหรือ เจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการได้ คำสั่ง ศาลดังกล่าวให้อุทธรณ์ไปยังศาลชั้นอุทธรณ์ และให้คำสั่งศาลชั้นอุทธรณ์เป็นที่สิ้นสุด</p>	<p>หากเจ้าหน้าที่ของรัฐปฏิเสธที่จะเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับผู้ ถูกจำกัดเสรีภาพ ผู้ร้องขอมีสติ ยื่นคำร้องต่อศาลอาญา หรือศาลจังหวัดแห่งท้องที่ที่เชื่อว่ามีกรรมการ ทรมาน หรือพบ เห็นผู้ถูกกระทำให้สูญหายครั้งสุดท้าย แล้วแต่กรณี เพื่อให้ศาลสั่งเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวได้</p> <p>ศาลมีอำนาจสั่งให้เจ้าหน้าที่ของรัฐตามวรรคหนึ่งเปิดเผย ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ถูกจำกัดเสรีภาพตามมาตรา ๒๑ ให้แก่ผู้ ร้องขอได้ ในกรณีที่ศาลมีคำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูล ผู้ร้องขอ อาจอุทธรณ์ไปยังศาลอุทธรณ์ คำสั่งศาลอุทธรณ์ให้เป็น ที่สิ้นสุด</p>
<p>มาตรา ๓๒ คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลจะ ทำได้เฉพาะกรณีที่ศาลได้เรียกผู้ถูกควบคุมตัวมา สอบถามต่อหน้าศาล และมีหลักประกันว่าผู้ถูกควบคุม ตัวจะไม่ถูกทรมาน หรือถูกกระทำการที่โหดร้ายไร้ มนุษยธรรมหรือที่ย่ำยีศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ หรือถูก บังคับให้สูญหาย และการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าว อาจ ก่อให้เกิดอันตราย หรือละเมิดความเป็นส่วนตัวของผู้ถูก ควบคุมตัว หรือเป็นอุปสรรคต่อการสืบสวนสอบสวน คดีอาญา</p>	<p>มาตรา ๒๓ เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ทำการจำกัดเสรีภาพ บุคคลหรือศาลอาจไม่เปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับผู้ถูกจำกัด เสรีภาพตามมาตรา ๒๑ หากผู้นั้นอยู่ภายใต้การคุ้มครอง ของกฎหมายโดยเป็นผู้อยู่ในอำนาจศาล และการเปิดเผย ดังกล่าวอาจละเมิดต่อความเป็นส่วนตัวหรือก่อให้เกิด ผลร้ายต่อบุคคล หรือเป็นอุปสรรคต่อการสืบสวน สอบสวนคดีอาญา</p>
<p>มาตรา ๓๓ เมื่อมีการอ้างว่าบุคคลใด ต้องถูกควบคุมตัวโดยมิชอบด้วยกฎหมาย หรือปรากฏ ข้อร้องเรียนเกี่ยวกับการทรมาน การกระทำที่โหดร้ายไร้ มนุษยธรรมหรือที่ย่ำยีศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ หรือการ</p>	<p>มาตรา ๒๔ เมื่อมีการอ้างว่าบุคคลใดถูกกระทำทรมาน หรือถูกกระทำให้สูญหาย บุคคลดังต่อไปนี้มีสิทธิยื่นคำ ร้องต่อศาลท้องที่ที่มีอำนาจพิจารณาคดีอาญาเพื่อให้มี คำสั่งระงับการกระทำเช่นนั้นทันที</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการ ทรมาณและ การกระทำที่บังคับสูญหาย พ.ศ. .... (กมธ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๖๓) ปัจจุบันเป็นร่างของพรรคพลังประชาชนรัฐและพรรค ก้าวไกล</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการ ทรมาณและ การบังคับบุคคลให้สูญหาย พ.ศ. .... (ผ่านวิปรัฐบาล เป็นมติครม. ๑๗ สิงหาคม ๒๕๖๔)</p>
<p>การกระทำที่บุคคลสูญหาย บุคคลดังต่อไปนี้ มีสิทธิยื่น คำร้องต่อศาลอาญาหรือศาลยุติธรรมแห่งท้องที่ที่มี อำนาจพิจารณาคดีอาญา เพื่อให้มีคำสั่งยุติการกระทำ เช่นนั้นทันที</p> <p>(๑) ผู้เสียหาย (๒) พนักงานอัยการ (๓) พนักงานสอบสวนหรือพนักงาน สอบสวนคดีพิเศษ (๔) พนักงานฝ่ายปกครอง (๕) คณะกรรมการ หรือ คณะอนุกรรมการหรือเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจาก คณะกรรมการ (๕) บุคคลอื่นใดเพื่อประโยชน์ของผู้ถูก ควบคุมตัว ผู้มีสิทธิยื่นคำร้องตามวรรคหนึ่งซึ่งใช้ สิทธิโดยสุจริตเพื่อประโยชน์ตามพระราชบัญญัตินี้ย่อม ได้รับความคุ้มครองตามกฎหมาย</p>	<p>(๑) ผู้ได้รับความเสียหาย หรือผู้มีส่วนได้เสียตามมาตรา ๒๒ (๒) พนักงานอัยการ (๓) พนักงานสอบสวนหรือพนักงานสอบสวนคดีพิเศษ (๔) คณะกรรมการ หรือคณะอนุกรรมการ หรือเจ้าหน้าที่ ที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการ (๕) บุคคลอื่นใดเพื่อประโยชน์ของผู้ได้รับความเสียหาย เมื่อได้รับคำร้องตามวรรคหนึ่ง ให้ศาลไต่สวนโดยพลัน โดยให้ศาลมีอำนาจเรียกเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือบุคคลใด มาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งเอกสารหรือวัตถุอื่นใด ประกอบการไต่สวนหรือสั่งให้เจ้าหน้าที่ของรัฐนำตัวผู้ ได้รับความเสียหายมาศาลด้วยก็ได้</p>
<p>มาตรา ๓๔ เมื่อได้รับคำร้องตามมาตรา ๓๓ หรือเมื่อความปรากฏต่อศาลว่ามีการทรมาณ การ กระทำที่โหดร้ายไร้มนุษยธรรมหรือที่ย่ำยีศักดิ์ศรีความ เป็นมนุษย์ หรือการกระทำที่บุคคลสูญหาย ให้ศาล ดำเนินการไต่สวนฝ่ายเดียวโดยทันที</p> <p>มาตรา ๓๕ เพื่อประโยชน์ในการยุติ การทรมาณ และเยียวยาความเสียหายเบื้องต้น หากศาล ที่ทำหน้าที่ไต่สวนตามมาตรา ๓๓ เห็นว่าคำร้องนั้นมีมูล ศาลมีอำนาจสั่งให้เจ้าหน้าที่ของรัฐนำตัวผู้ถูกควบคุมตัว</p>	<p>มาตรา ๒๕ เพื่อประโยชน์ในการระงับการ ทรมาณและเยียวยาความเสียหายเบื้องต้น ศาลตาม มาตรา ๒๔ อาจมีคำสั่ง ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ให้ระงับการทรมาณ (๒) เปลี่ยนสถานที่ควบคุมหรือคุมขัง (๓) ให้ผู้ถูกกระทำทรมาณได้พบญาติ ทนายความ หรือบุคคลอื่นซึ่ง ไว้วางใจเป็นการส่วนตัว (๔) ให้มีการรักษาพยาบาลรวมทั้งการ ฟื้นฟูร่างกายและจิตใจ</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการ ทรมาณและ การกระทำที่บังคับสูญหาย พ.ศ. .... (กมธ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๖๓) ปัจจุบันเป็นร่างของพรรคพลังประชาชนรัฐและพรรค ก้าวไกล</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการ ทรมาณและ การบังคับบุคคลให้สูญหาย พ.ศ. .... (ผ่านวิปรัฐบาล เป็นมติครม. ๑๗ สิงหาคม ๒๕๖๔)</p>
<p>มาศาลโดยพลัน หากปรากฏว่าการควบคุมตัวเป็นไปโดยมิชอบด้วยกฎหมาย หรือเกิดการทรมาณ การกระทำที่โหดร้ายไร้มนุษยธรรมหรือที่ย่ำยีศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ หรือการกระทำให้บุคคลสูญหายในระหว่างการควบคุมตัว ศาลอาจมีคำสั่ง ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ปล่อยผู้ถูกควบคุมตัวทันที</p> <p>(๒) ให้ยุติการทรมาณ หรือการกระทำที่โหดร้ายไร้มนุษยธรรมหรือที่ย่ำยีศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์</p> <p>(๓) เปลี่ยนสถานที่ควบคุมตัว</p> <p>(๔) ให้ผู้เสียหายได้พบญาติ ทนายความ หรือบุคคลอื่นที่ไว้วางใจเป็นการส่วนตัว</p> <p>(๕) ให้มีการรักษาพยาบาลรวมทั้งการฟื้นฟูร่างกายและจิตใจ</p> <p>(๖) ให้เปิดเผยเอกสารบันทึกหรือข้อมูลอื่นใด</p> <p>(๗) เยียวยาเบื้องต้นทางด้านการเงิน</p> <p>(๘) กำหนดมาตรการอื่นใดที่เหมาะสมเพื่อประโยชน์ในการระงับการกระทำหรือเยียวยาเบื้องต้นกับผู้เสียหาย</p> <p>เมื่อศาลได้มีคำสั่งตามวรรคหนึ่งอย่างไรแล้ว ให้ผู้ร้องแจ้งคำสั่งศาลดังกล่าวไปยังคณะกรรมการเพื่อดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป</p> <p>ให้ ค ณะ ก ร ร ม ก า ร หรือ คณะอนุกรรมการหรือเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจาก คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ยื่นคำร้องให้ศาลกำหนด มาตรการที่เหมาะสมเพื่อประโยชน์ในการป้องกัน และ การฟื้นฟูเยียวยาเบื้องต้นแก่ผู้เสียหาย ซึ่งรวมทั้งการ</p>	<p>(๕) ให้เปิดเผยเอกสารบันทึกหรือข้อมูลอื่นใด</p> <p>(๖) กำหนดมาตรการอื่นใดที่เหมาะสมเพื่อประโยชน์ในการระงับการทรมาณหรือเยียวยาความเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ได้รับความเสียหาย</p> <p>คำสั่งศาลตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นที่สุด</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการ ทรมาณและ การกระทำที่บังคับสูญหาย พ.ศ. .... (กมธ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๖๓) ปัจจุบันเป็นร่างของพรรคพลังประชารัฐและพรรค ก้าวไกล</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการ ทรมาณและ การบังคับบุคคลให้สูญหาย พ.ศ. .... (ผ่านวิปรัฐบาล เป็นมติครม. ๑๗ สิงหาคม ๒๕๖๔)</p>
<p>รักษาพยาบาล การฟื้นฟูสภาพร่างกายและจิตใจ และ การเงิน คำสั่งศาลตามมาตรานี้ อาจอุทธรณ์ไป ยังศาลชั้นอุทธรณ์ก็ได้ คำสั่งศาลชั้นอุทธรณ์ถือเป็นที่สุด</p>	
<p>มาตรา ๓๖ ในกรณีที่ผู้ถูกควบคุมตัวถึง แก่ความตาย เจ้าหน้าที่ของรัฐจะต้องประสานงานอย่าง เร่งด่วนเพื่อจัดทำสำนวนชั้นสูตรพลิกศพตามประมวล กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาว่าด้วยการชันสูตรพลิก ศพ และต้องดำเนินการดังต่อไปนี้ด้วย (๑) เก็บรักษาสถานที่เกิดเหตุเพื่อ ป้องกันไม่ให้บุคคลเข้าไปยุ่งเหยิงกับพยานหลักฐาน และ ประสานงานกับหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ตรวจพิสูจน์ หลักฐานเพื่อเก็บและรวบรวมพยานหลักฐานในที่เกิดเหตุ (๒) ติดต่อครอบครัวหรือญาติของผู้ตาย เพื่อให้มีส่วนร่วมในการค้นหาความจริงเกี่ยวกับการตาย (๓) ประสานงานกับคณะกรรมการหรือ สำนักงานเพื่อให้มีส่วนร่วมในการติดตามตรวจสอบ ข้อมูลข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการทรมาณในระหว่างควบคุม ตัว</p>	<p>ไม่มี</p>
<p>มาตรา ๓๗ ในกรณีที่ปรากฏต่อศาล ว่าพยานหลักฐานใดเป็นพยานหลักฐานที่ได้มาโดยอาศัย ข้อมูลที่เกิดขึ้น หรือได้มาเนื่องจากการทรมาณ การกระทำที่ โหดร้ายไร้มนุษยธรรมหรือที่ย่ำยีศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ หรือการกระทำที่บุคคลสูญหาย ห้ามมิให้ศาลรับฟัง พยานหลักฐานนั้น เว้นแต่เป็นการรับฟังพยานหลักฐาน เพื่อดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้</p>	<p>ไม่มี</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการ ทรมาณและ การกระทำที่บังคับสูญหาย พ.ศ. .... (กมธ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๖๓) ปัจจุบันเป็นร่างของพรรคพลังประชารัฐและพรรค ก้าวไกล</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการ ทรมาณและ การบังคับบุคคลให้สูญหาย พ.ศ. .... (ผ่านวิปรัฐบาล เป็นมติครม. ๑๗ สิงหาคม ๒๕๖๔)</p>
<p>มาตรา ๓๘ ผู้ใดพบเห็น หรือทราบการ ทรมาณ การกระทำที่โหดร้ายไร้มนุษยธรรมหรือที่ย่ำยี ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ หรือการกระทำที่บุคคลสูญหาย ต้องแจ้งให้พนักงานฝ่ายปกครอง หรือพนักงานสอบสวน คณะกรรมการ หรือคณะอนุกรรมการที่ได้รับมอบหมาย โดยไม่ชักช้า</p> <p>ให้พนักงานฝ่ายปกครอง หรือพนักงาน สอบสวน หรือเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจาก คณะกรรมการ หรือ คณะอนุกรรมการที่ได้รับแจ้งในวรรค แรกส่งเรื่องต่อให้คณะกรรมการ หรือคณะอนุกรรมการที่ ได้รับมอบหมายดำเนินการติดตามสืบหาช่วยเหลือ ผู้เสียหายดาเนินการระงับการกระทำความผิดดำเนินคดี กับผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดและเยียวยาผู้เสียหาย ตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>บุคคลซึ่งใช้สิทธิโดยสุจริตในการแจ้ง ความหรือร้องเรียนต่อคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ หรือหน่วยงานของรัฐตามวรรคหนึ่ง เพื่อประโยชน์ใน การป้องกันและปราบปรามการทรมาณ การกระทำที่ โหดร้ายไร้มนุษยธรรมหรือที่ย่ำยีศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ หรือการกระทำที่บุคคลสูญหาย ย่อมได้รับความคุ้มครอง ภายใต้อาตราการซึ่งคณะกรรมการกำหนดตาม พระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้รวมถึงจากการถูกดำเนินคดีอาญา คดีแพ่ง หรือคดีปกครอง แม้หากภายหลังปรากฏว่าไม่มี การกระทำความผิดที่ได้รับแจ้งด้วย</p>	<p>ไม่มี</p>
<p>มาตรา ๓๙ ให้พนักงานสอบสวนดำเนินการ สืบสวนสอบสวนคดีความผิดเกี่ยวกับการกระทำที่บุคคล สูญหายอย่างต่อเนื่องจนกว่าจะพบบุคคลที่ถูกบังคับให้</p>	<p>ไม่มี</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการ ทรมาณและ การกระทำที่บังคับสูญหาย พ.ศ. .... (กมธ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๖๓) ปัจจุบันเป็นร่างของพรรคพลังประชาชนรัฐและพรรค ก้าวไกล</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการ ทรมาณและ การบังคับบุคคลให้สูญหาย พ.ศ. .... (ผ่านวิปรัฐบาล เป็นมติครม. ๑๗ สิงหาคม ๒๕๖๔)</p>
<p>สูญหาย หรือปรากฏหลักฐานน่าเชื่อว่าบุคคลนั้นถึงแก่ ความตาย และดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดภายใต้ บทบัญญัติตามกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาอาชญากรรมและ ประพฤติมิชอบ ความในมาตรานี้ให้ใช้บังคับแม้การปฏิเสธหรือ ปกปิดชะตากรรมของผู้ถูกควบคุมตัวได้เกิดขึ้นก่อน พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ</p>	
<p>หมวด ๑ คณะกรรมการป้องกันและ ปราบปรามการทรมาณและการกระทำที่บุคคลสูญ หาย</p>	
<p>มาตรา ๖ ให้มีคณะกรรมการป้องกัน และปราบปรามการทรมาณและการกระทำที่บุคคลสูญ หายคณะหนึ่ง ประกอบด้วยรัฐมนตรีว่าการกระทรวง ยุติธรรมเป็นประธานกรรมการคนหนึ่งและกรรมการอื่นอีก สิบคน ซึ่งแต่งตั้งโดยนายกรัฐมนตรีโดยการเสนอของ <u>คณะกรรมการสรรหา</u>ของสภาผู้แทนราษฎร ซึ่ง ประกอบด้วย (๑) ผู้ซึ่งมีความรู้หรือประสบการณ์เป็น ที่ประจักษ์ด้านการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพในชีวิตและ ร่างกายของบุคคลจากการทรมาณ การกระทำที่โหดร้ายไร้ มนุษยธรรมหรือที่ย่ำยีศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ หรือการ บังคับบุคคลให้ สูญหายจำนวนสองคน (๒) ผู้เสียหายหรือผู้แทนผู้เสียหายจาก การทรมาณ การกระทำที่โหดร้ายไร้มนุษยธรรมหรือที่ย่ำยี ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ หรือการกระทำที่บุคคลสูญหาย จำนวนสองคน (๓) ผู้แทนองค์กรภาคประชาสังคมซึ่งมี วัตถุประสงค์ที่มิใช่เป็นการแสวงหาผลกำไรและดำเนิน</p>	<p>มาตรา ๑๓ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทรมาณ และการกระทำที่บุคคลสูญหาย” ประกอบด้วย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมเป็นประธาน กรรมการ ปลัดกระทรวงยุติธรรมเป็นรองประธาน กรรมการ ปลัดกระทรวงกลาโหม ปลัดกระทรวงการ ต่างประเทศ อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ ผู้ บัญชาการตำรวจแห่งชาติ เลขาธิการสำนักงานศาล ยุติธรรม อัยการสูงสุด และนายกสภาทนายความ เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่ง คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์เป็นที่ ประจักษ์ในด้านสิทธิ มนุษยชนจำนวนสี่คน ด้านการแพทย์จำนวนหนึ่งคน และด้านจิตวิทยาจำนวนหนึ่งคน เป็นกรรมการ ให้อธิบดีกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพเป็นกรรมการ และเลขานุการ และให้อธิบดีกรมคุ้มครองสิทธิและ เสรีภาพแต่งตั้งข้าราชการของกรมคุ้มครองสิทธิและ เสรีภาพจำนวนไม่เกินสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการ ทรมาณและ การกระทำที่บังคับสูญหาย พ.ศ. .... (กมธ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๖๓) ปัจจุบันเป็นร่างของพรรคพลังประชาชนรัฐและพรรค ก้าวไกล</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการ ทรมาณและ การบังคับบุคคลให้สูญหาย พ.ศ. .... (ผ่านวิปรัฐบาล เป็นมติครม. ๑๗ สิงหาคม ๒๕๖๔)</p>
<p>กิจกรรมด้านการปกป้องคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพในชีวิต และร่างกายของบุคคลจากการจากการทรมาณ การกระทำที่ โหดร้ายไร้มนุษยธรรมหรือที่ย่ำยีศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ หรือการกระทำที่บุคคลสูญหายจำนวนสองคน (๔) ผู้ทรงคุณวุฒิโดยพิจารณาจากผู้มี ความรู้ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์เป็นที่ประจักษ์ ใน<u>ด้านกฎหมาย</u> ด้านการตรวจพิสูจน์หลักฐานด้านนิติเวช ศาสตร์ ด้านจิตวิทยาจำนวนสามคน ภายใต้บทบัญญัติในวรรคหนึ่ง ให้ อธิบดี กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพเป็นหนึ่งใน กรรมการและเลขานุการ และให้อธิบดีกรมคุ้มครองสิทธิ และเสรีภาพแต่งตั้งข้าราชการของกรมคุ้มครองสิทธิและ เสรีภาพจำนวนไม่เกินสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ การสรรหาคณะกรรมการตามมาตรานี้ ต้องคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของผู้แทนจากองค์การเอกชน ด้านสิทธิมนุษยชนด้วย</p>	
<p>มาตรา ๗ กรรมการตามมาตรา ๖ ต้อง มีคุณสมบัติ และไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้ (๑) มีสัญชาติไทย (๒) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย หรือเคย เป็นบุคคลล้มละลายทุจริต (๓) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถ หรือคน เสมือนไร้ความสามารถ (๔) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่น กรรมการหรือผู้ ดำรงตำแหน่งบริหารในพรรคการเมือง</p>	<p>มาตรา ๑๔ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต้องมีคุณสมบัติ และไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้ (๑) มีสัญชาติไทย (๒) ไม่เป็นบุคคลล้มละลายหรือเคยเป็นบุคคล ล้มละลายทุจริต (๓) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ ความสามารถ (๔) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง สมาชิกสภา ท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่น กรรมการหรือผู้ดำรง ตำแหน่งบริหารในพรรคการเมือง</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการ ทรมาณและ การกระทำที่บังคับสูญหาย พ.ศ. .... (กมธ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๖๓) ปัจจุบันเป็นร่างของพรรคพลังประชาชนและพรรค ก้าวไกล</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการ ทรมาณและ การบังคับบุคคลให้สูญหาย พ.ศ. .... (ผ่านวิปรัฐบาล เป็นมติครม. ๑๗ สิงหาคม ๒๕๖๔)</p>
<p>(๕) ไม่เป็นผู้อยู่ระหว่างถูกสั่งให้พักราชการ หรือถูกสั่งให้ออกจากราชการ</p> <p>(๖) ไม่เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ เพราะกระทำผิดวินัย</p> <p>(๗) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก รวมทั้งคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกแต่ให้รอการลงโทษ หรือรอการกำหนดโทษ เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่กระทำโดยประมาท ความผิดฐานหมิ่นประมาท หรือความผิดลหุโทษ</p> <p>(๘) ไม่เคยต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินเพราะร่ำรวยผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ หรือเพราะเป็นทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำความผิดมูลฐานตามกฎหมายว่าด้วยการฟอกเงิน</p> <p>(๙) ไม่เคยถูกคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติตรวจสอบแล้วเห็นว่าได้กระทำการอันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนมาก่อน</p>	<p>(๕) ไม่เป็นผู้อยู่ระหว่างถูกสั่งให้พักราชการหรือถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน</p> <p>(๖) ไม่เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ เพราะกระทำผิดวินัย</p> <p>(๗) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก รวมทั้งคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกแต่ให้รอการลงโทษหรือรอการกำหนดโทษ เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่กระทำโดยประมาท ความผิดลหุโทษ หรือความผิดฐานหมิ่นประมาท</p> <p>(๘) ไม่เคยต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินเพราะร่ำรวยผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ</p>
<p>มาตรา ๘ ให้มีคณะกรรมการสรรหาและการเลือกกรรมการแต่ละครั้งให้ดำเนินการดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ประธานสภาผู้แทนราษฎรเป็นประธาน</p> <p>(๒) อัยการสูงสุด</p> <p>(๓) ผู้แทนองค์การเอกชนด้านสิทธิมนุษยชนซึ่งเป็นนิติบุคคลตามกฎหมายไทยและมีการดำเนิน</p>	<p>ไม่มี</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการ ทรมาณและ การกระทำที่บังคับสูญหาย พ.ศ. .... (กมธ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๖๓) ปัจจุบันเป็นร่างของพรรคพลังประชารัฐและพรรค ก้าวไกล</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการ ทรมาณและ การบังคับบุคคลให้สูญหาย พ.ศ. .... (ผ่านวิปรัฐบาล เป็นมติครม. ๑๗ สิงหาคม ๒๕๖๔)</p>
<p>กิจการเกี่ยวข้องโดยตรงกับการ ส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน โดยมีได้มีวัตถุประสงค์ในทาง การเมืองหรือมุ่งค้าหากำไรจาก การดำเนินกิจการดังกล่าวแห่งละ หนึ่งคนซึ่งเลือกกันเองให้เหลือห้า คน</p> <p>(๔) ผู้แทนพรรคการเมืองทุกพรรคที่มี สมาชิกเป็นสมาชิกสภาผู้แทน ราษฎรพรรคละหนึ่งคนซึ่งเลือก กันเองให้เหลือห้าคนโดยมาจาก พรรคการเมืองฝ่ายรัฐบาลจำนวนสี่ คน และพรรคการเมืองฝ่ายค้าน จำนวนห้าคน</p> <p>(๕) ผู้แทนสื่อมวลชนในกิจการ หนังสือพิมพ์ วิทยุกระจายเสียง และวิทยุโทรทัศน์ ซึ่งเลือกกันเอง กิจการละหนึ่งคนรวมเป็นสามคน</p> <p>(๖) ให้เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรเป็น เลขานุการ</p> <p>ให้คณะกรรมการสรรหาทำหน้าที่สรรหา บุคคลที่เหมาะสมจะเป็นกรรมการตามมาตรา ๖ จำนวน สิบคน โดยต้องคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของทุกเพศเสนอ ต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร โดยเสนอพร้อมความ ยินยอมของผู้ได้รับการเสนอชื่อนั้น รวมทั้งเอกสารหรือ หลักฐานที่แสดงให้เห็นว่าผู้ได้รับการเสนอชื่อเป็นผู้ที่ เหมาะสมกับการเป็นกรรมการ และมีคุณสมบัติและไม่มี</p>	

<p>ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการ ทรมาณและ การกระทำให้บังคับสูญหาย พ.ศ. .... (กมธ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๖๓) ปัจจุบันเป็นร่างของพรรคพลังประชารัฐและพรรค ก้าวไกล</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการ ทรมาณและ การบังคับบุคคลให้สูญหาย พ.ศ. .... (ผ่านวิปรัฐบาล เป็นมติครม. ๑๗ สิงหาคม ๒๕๖๔)</p>
<p>ลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๗ ทั้งนี้ ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่มีเหตุทำให้ต้องมีการเลือกบุคคลให้ดำรงตำแหน่งดังกล่าว เพื่อเสนอให้นายกรัฐมนตรีแต่งตั้ง มติในการเสนอชื่อต้องมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการสรรหาทั้งหมดเท่าที่มีอยู่</p>	
<p>มาตรา ๙ กรรมการตามมาตรา ๖ มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี และดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้</p> <p>ให้กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่ากรรมการซึ่งได้รับการแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่ แต่ไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่พ้นจากตำแหน่ง</p>	<p>มาตรา ๑๕ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี</p> <p>เมื่อครบกำหนดตามวาระในวาระหนึ่ง หากยังมีได้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่ากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่</p> <p>กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับการแต่งตั้งอีกได้แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้</p>
<p>มาตรา ๑๐ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการตามมาตรา ๖ (๑) (๒) (๓) และ (๔) พ้นจากตำแหน่งเมื่อ</p> <p>(๑) ตาย</p> <p>(๒) ลาออก</p> <p>(๓) ขาดคุณสมบัติ หรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๗</p> <p>(๔) คณะกรรมการมีมติสองในสามให้ออก เพราะมีความประพฤติเสื่อมเสีย บกพร่องหรือไม่สุจริตต่อหน้าที่ หรือหย่อนความสามารถ</p>	<p>มาตรา ๑๖ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งเมื่อ</p> <p>(๑) ตาย</p> <p>(๒) ลาออก</p> <p>(๓) คณะรัฐมนตรีให้ออก เพราะบกพร่องหรือไม่สุจริตต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือหย่อนความสามารถ</p> <p>(๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๔</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการ ทรมาณและ การกระทำที่บังคับสูญหาย พ.ศ. .... (กมธ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๖๓) ปัจจุบันเป็นร่างของพรรคพลังประชาชนรัฐและพรรค ก้าวไกล</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการ ทรมาณและ การบังคับบุคคลให้สูญหาย พ.ศ. .... (ผ่านวิปรัฐบาล เป็นมติครม. ๑๗ สิงหาคม ๒๕๖๔)</p>
<p>มาตรา ๑๑ เมื่อตำแหน่งกรรมการตาม มาตรา ๖ (๑) (๒) (๓) และ (๔) วางลงก่อนวาระ ให้ ดำเนินการแต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่ภายในหกสิบวัน เว้น แต่วาระของกรรมการเหลือไม่ถึงเก้าสิบวัน จะไม่แต่งตั้ง กรรมการก็ได้ กรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งแทนตำแหน่ง ที่ว่าง ให้มีวาระการดำรงตำแหน่งเท่ากับเวลาที่เหลืออยู่ ของกรรมการที่ยังอยู่ในตำแหน่ง ในระหว่างที่ยังมิได้แต่งตั้งกรรมการ แทนตำแหน่งที่ว่าง ให้กรรมการที่เหลืออยู่ปฏิบัติหน้าที่ ต่อไปได้</p>	<p>มาตรา ๑๗ ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ พ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้แต่งตั้งกรรมการ ผู้ทรงคุณวุฒิภายในหกสิบวัน เว้นแต่วาระของกรรมการ ผู้ทรงคุณวุฒิเหลือไม่ถึงเก้าสิบวัน จะไม่แต่งตั้งกรรมการ ผู้ทรงคุณวุฒิแทนก็ได้ และให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งแทน ตำแหน่งที่ว่างนั้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ ของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้ว ในกรณีที่ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ พ้นจาก ตำแหน่งก่อนวาระ ให้คณะกรรมการประกอบด้วย กรรมการทั้งหมดที่มีอยู่จนกว่าจะแต่งตั้งกรรมการ ผู้ทรงคุณวุฒิ</p>
<p>มาตรา ๑๒ ให้คณะกรรมการประชุม อย่างน้อยเดือนละหนึ่งครั้ง การประชุมคณะกรรมการต้องมี กรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวน กรรมการทั้งหมดจึงครบเป็นองค์ประชุม ในการประชุมคณะกรรมการ ถ้า ประธานกรรมการไม่มาประชุม หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ ได้ ให้รองประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ถ้า ประธานกรรมการและรองประธานกรรมการไม่มา ประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการซึ่งมา ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม ในการปฏิบัติหน้าที่ ประธานกรรมการ หรือกรรมการผู้ใดมีส่วนได้เสียโดยตรง หรือโดยอ้อมใน เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณา ให้ประธานหรือกรรมการ ผู้นั้นแจ้งให้ที่ประชุมทราบ และให้ที่ประชุมพิจารณาว่า คณะกรรมการผู้นั้นสมควรอยู่ในที่ประชุม และมีมติใน</p>	<p>มาตรา ๑๙ การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมา ประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม ในการประชุมคณะกรรมการ ถ้าประธานกรรมการไม่มา ประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธาน กรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ถ้าประธานกรรมการ และรองประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจ ปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการซึ่งมาประชุมเลือกกรรมการ คนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้า คะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียง เพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการ ทรมาณและ การกระทำที่บังคับสูญหาย พ.ศ. .... (กมธ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๖๓) ปัจจุบันเป็นร่างของพรรคพลังประชารัฐและพรรค ก้าวไกล</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการ ทรมาณและ การบังคับบุคคลให้สูญหาย พ.ศ. .... (ผ่านวิปรัฐบาล เป็นมติครม. ๑๗ สิงหาคม ๒๕๖๔)</p>
<p>เรื่องนั้นได้หรือไม่ ทั้งนี้ ตามระเบียบที่คณะกรรมการ กำหนด การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือ เสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการ ลงคะแนน ถ้ามีคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาดใน การประชุม</p>	
<p>มาตรา ๑๓ คณะกรรมการมีหน้าที่และ อำนาจ ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) เสนอความเห็นต่อคณะรัฐมนตรี หรือหน่วยงานของรัฐให้มีการปรับปรุงกฎหมาย กฎ ระเบียบ หรือมาตรการที่จำเป็นตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(๒) กำหนดนโยบาย แผนงาน และ มาตรการเพื่อป้องกันและปราบปรามการทรมาณ การ กระทำที่โหดร้ายไร้มนุษยธรรมหรือที่ย่ำยีศักดิ์ศรีความ เป็นมนุษย์ และการกระทำที่บุคคลสูญหาย และส่งเสริม ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐตระหนักถึงความสำคัญของศักดิ์ศรี ความเป็นมนุษย์ และการป้องกันการทรมาณ การกระทำ ที่โหดร้ายไร้มนุษยธรรมหรือที่ย่ำยีศักดิ์ศรีความ เป็นมนุษย์ หรือการกระทำที่บุคคลสูญหาย ในหน่วยงาน ของตน</p> <p>(๓) กำหนดนโยบาย และมาตรการ ฟื้นฟูและเยียวยาผู้เสียหายด้านร่างกายและจิตใจแก่ผู้เสียหาย อย่างครอบคลุม ซึ่งหมายรวมถึงการทำให้กลับสู่สภาพ เดิม การชดเชยค่าสินไหมทดแทนที่เพียงพอ การบำบัด และฟื้นฟูสภาพร่างกายและจิตใจให้สมบูรณ์ที่สุดเท่าที่ จะเป็นไปได้</p>	<p>มาตรา ๑๔ คณะกรรมการมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) เสนอความเห็นต่อคณะรัฐมนตรีให้มีการปรับปรุง กฎหมาย กฎ ระเบียบ หรือมาตรการอื่นที่จำเป็นตาม พระราชบัญญัตินี้</p> <p>(๒) กำหนดนโยบาย แผนงาน และมาตรการเพื่อป้องกัน และปราบปรามการทรมาณ การกระทำ หรือการลงโทษที่ โหดร้าย ไร้มนุษยธรรมหรือที่ย่ำยีศักดิ์ศรี และการ กระทำให้บุคคลสูญหาย</p> <p>(๓) กำหนดนโยบายและมาตรการฟื้นฟูและเยียวยาผู้ เสียหายและจิตใจแก่ผู้ได้รับความเสียหาย</p> <p>(๔) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการช่วยเหลือและเยียวยา ผู้ได้รับความเสียหายด้านการเงินและจิตใจ รวมถึงการ ฟื้นฟูระยะยาวทางการแพทย์ให้แก่ผู้ได้รับความเสียหาย โดยได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงการคลัง</p> <p>(๕) กำหนดมาตรการเพื่อป้องกันมิให้มีการปกปิดการ ควบคุมตัวบุคคล</p> <p>(๖) แต่งตั้งที่ปรึกษาหรืออนุกรรมการ เพื่อปฏิบัติงาน ตามที่คณะกรรมการมอบหมาย</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการ ทรมาณและ การกระทำที่บังคับสูญหาย พ.ศ. .... (กมธ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๖๓) ปัจจุบันเป็นร่างของพรรคพลังประชารัฐและพรรค ก้าวไกล</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการ ทรมาณและ การบังคับบุคคลให้สูญหาย พ.ศ. .... (ผ่านวิปรัฐบาล เป็นมติครม. ๑๗ สิงหาคม ๒๕๖๔)</p>
<p>(๔) กำหนดหลักเกณฑ์ และวิธีการ ช่วยเหลือและเยียวยาผู้เสียหายทั้งทางการเงิน และทาง จิตใจ ตลอดจนรวมถึงการฟื้นฟูระยะยาวทางการแพทย์ ให้กับผู้เสียหาย โดยได้รับความเห็นชอบจาก กระทรวงการคลัง</p> <p>(๕) กำหนดมาตรการเพื่อป้องกันมิให้มี การปกปิดการควบคุมตัวบุคคล และมาตรการคุ้มครอง พยานให้กับผู้แจ้งข้อมูลในคดีที่เกี่ยวข้องกับการกระทำ ความผิดตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(๖) ติดตามตรวจสอบข้อร้องเรียน เกี่ยวกับการทรมาณ การกระทำที่โหดร้ายไร้มนุษยธรรม หรือที่ย่ำยีศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ และการกระทำให้ บุคคลสูญหาย สนับสนุนช่วยเหลือผู้เสียหาย ด้วยการให้ คำปรึกษาแนะนำทางกฎหมาย ด้านทนายความ ด้าน การตรวจทางการแพทย์เพื่อประโยชน์ทางคดี ด้านการ ติดตามความคืบหน้าของคดี ด้านการฟื้นฟูเยียวยาความ เสียหายทางร่างกายและจิตใจ และป้องกันไม่ให้เกิดขึ้นซ้ำ</p> <p>(๗) ติดตามดูแล อำนาจการและ ประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อให้เกิดการ สืบสวนสอบสวนที่รวดเร็วและเป็นธรรม ขอให้เปลี่ยนตัว พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบเพื่อประโยชน์แห่งความ ยุติธรรม รวมถึงมีอำนาจร้องขอให้มีการยุติการทรมาณ ตามนัยพระราชบัญญัตินี้และร้องขอให้มีการปล่อยตัวผู้ ถูกคุมขังโดยมิชอบด้วยกฎหมายตามนัยประมวล กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา</p> <p>(๘) แจ้งให้หน่วยงานของรัฐหรือ เจ้าหน้าที่อื่นของรัฐหรือบุคคลรายงานชี้แจงส่งข้อมูล</p>	<p>(๗) วางระเบียบหรือประกาศเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการ ปฏิบัติหน้าที่ รวมทั้งค่าใช้จ่ายอื่น โดยได้รับความ เห็นชอบจากกระทรวงการคลัง</p> <p>(๘) วางระเบียบอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการ ทรมาณและ การกระทำที่บังคับสูญหาย พ.ศ. .... (กมธ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๖๓) ปัจจุบันเป็นร่างของพรรคพลังประชารัฐและพรรค ก้าวไกล</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการ ทรมาณและ การบังคับบุคคลให้สูญหาย พ.ศ. .... (ผ่านวิปรัฐบาล เป็นมติครม. ๑๗ สิงหาคม ๒๕๖๔)</p>
<p>หรือเอกสาร พยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการกระทำ ความผิดตามกฎหมายนี้ เพื่อประโยชน์ในการป้องกัน และปราบปรามการทรมาณและการกระทำที่บุคคลสูญ หาย</p> <p>(๙) ตรวจสอบหน่วยงานหรือสถานที่ที่ เกี่ยวข้องกับการควบคุมตัวได้โดยไม่ต้องแจ้งให้ทราบ ล่วงหน้า รวมถึงให้คำแนะนำแก่หน่วยงานที่รับผิดชอบ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(๑๐) ติดตามตรวจสอบการทรมาณ การกระทำที่โหดร้ายไร้มนุษยธรรมหรือที่ย่ำยีศักดิ์ศรี ความเป็นมนุษย์ และการกระทำที่บุคคลสูญหายได้เอง แม้ไม่มีผู้ร้องเรียน และสามารถรับเรื่องร้องเรียนที่ไม่ระบุ ชื่อผู้ร้องได้</p> <p>(๑๑) รวบรวมข้อมูลสถิติคดี และจัดทำ รายงานสถานการณ์และรายงานผลการดำเนินการ ประจำปีเกี่ยวกับการทรมาณ การกระทำที่โหดร้ายไร้ มนุษยธรรมหรือที่ย่ำยีศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ และการ กระทำที่บุคคลสูญหาย พร้อมทั้งแนวทางแก้ไขปัญหา เสนอต่อคณะรัฐมนตรีและรัฐสภา และเผยแพร่ต่อ สาธารณชน</p> <p>(๑๒) แต่งตั้งที่ปรึกษา อนุกรรมการ หรือเจ้าหน้าที่ เพื่อปฏิบัติงานตามที่คณะกรรมการ มอบหมาย</p> <p>(๑๓) วางระเบียบหรือประกาศเกี่ยวกับ ค่าใช้จ่ายในการปฏิบัติหน้าที่ รวมทั้งค่าใช้จ่ายอื่น โดย ได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงการคลัง</p>	

<p>ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการ ทรมานและ การกระทำที่บังคับสูญหาย พ.ศ. .... (กมธ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๖๓) ปัจจุบันเป็นร่างของพรรคพลังประชาชนรัฐและพรรค ก้าวไกล</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการ ทรมานและ การบังคับบุคคลให้สูญหาย พ.ศ. .... (ผ่านวิปรัฐบาล เป็นมติครม. ๑๗ สิงหาคม ๒๕๖๔)</p>
<p>(๑๔) วางระเบียบอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(๑๕) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำที่บังคับสูญหาย</p>	
<p>มาตรา ๑๔ ให้กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพทำหน้าที่เป็นสำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการ โดยให้มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ปฏิบัติงานธุรการสนับสนุน และอำนวยความสะดวกในการปฏิบัติงานของคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ ที่ปรึกษา หรือเจ้าหน้าที่ที่คณะกรรมการแต่งตั้ง</p> <p>(๒) ศึกษา รวบรวม วิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการทำงานของคณะกรรมการ</p> <p>(๓) เผยแพร่ความรู้ทางวิชาการแก่ประชาชน และเจ้าหน้าที่ของรัฐในเรื่องที่เกี่ยวกับการทรมาน การกระทำที่โหดร้ายไร้มนุษยธรรมหรือที่ย่ำยีศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ และการกระทำที่บุคคลสูญหาย</p> <p>(๔) ประสานงานกับส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติงานของคณะกรรมการ</p> <p>(๕) ปฏิบัติการอื่นตามที่คณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการมอบหมาย</p>	<p>มาตรา ๒๐ ให้กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพรับผิดชอบงานธุรการของคณะกรรมการ และให้มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ประสานงานและร่วมมือกับส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ และภาคเอกชนที่เกี่ยวข้อง ในการสืบหา ติดตาม และช่วยเหลือผู้ได้รับความเสียหาย</p> <p>(๒) สนับสนุนให้ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ และภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามการทรมาน การกระทำหรือการลงโทษที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรมหรือที่ย่ำยีศักดิ์ศรี และการกระทำที่บุคคลสูญหาย</p> <p>(๓) ศึกษา วิจัย และเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการทรมาน การกระทำหรือการลงโทษที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรมหรือที่ย่ำยีศักดิ์ศรี และการกระทำที่บุคคลสูญหาย รวมทั้งให้ความรู้และฝึกอบรมแก่ประชาชนและเจ้าหน้าที่ของรัฐ</p> <p>(๔) รวบรวมข้อมูล สถิติคดี และจัดทำรายงานผลการประจำปีเสนอต่อคณะรัฐมนตรีพร้อมทั้งแนวทางการป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำที่บุคคลสูญหาย</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการ ทรมานและ การกระทำให้บังคับสูญหาย พ.ศ. .... (กมธ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๖๓) ปัจจุบันเป็นร่างของพรรคพลังประชาชนรัฐและพรรค ก้าวไกล</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการ ทรมานและ การบังคับบุคคลให้สูญหาย พ.ศ. .... (ผ่านวิปรัฐบาล เป็นมติครม. ๑๗ สิงหาคม ๒๕๖๔)</p>
	<p>(๕) ปฏิบัติการอื่นตามที่ คณะกรรมการหรือ คณะอนุกรรมการมอบหมาย</p>
<p>หมวด ๔ บทกำหนดโทษ</p>	
<p>มาตรา ๔๘ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๘ และ มาตรา ๑๙ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงสามแสนบาท</p> <p>ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง เป็นเหตุให้ผู้ถูกกระทำได้รับอันตรายสาหัส ผู้กระทำความ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงยี่สิบห้าปี และปรับตั้งแต่ สองแสนบาทถึงห้าแสนบาท</p> <p>ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง เป็นเหตุให้ผู้ถูกกระทำถึงแก่ความตาย ผู้กระทำความ ต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่สามแสนบาท ถึงหนึ่งล้านบาท</p>	<p>มาตรา ๒๙ ผู้ใดกระทำความผิดฐานกระทำให้ บุคคลสูญหายตามมาตรา ๖ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ ห้าปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงสามแสน บาท</p> <p>ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นเหตุให้ ผู้ถูกกระทำได้รับอันตรายสาหัส ผู้กระทำความต้องระวางโทษ จำคุกตั้งแต่สิบปีถึงยี่สิบห้าปี และปรับตั้งแต่สองแสน บาทถึงห้าแสนบาท</p> <p>ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นเหตุให้ ผู้ถูกกระทำถึงแก่ความตาย ผู้กระทำความต้องระวางโทษ จำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงสามสิบปี หรือจำคุกตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่สามแสนบาทถึงหนึ่งล้านบาท</p>
<p>มาตรา ๔๙ ผู้ใดกระทำความผิดตาม มาตรา ๒๐ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปี และปรับไม่ เกินหนึ่งแสนบาท</p>	<p>มาตรา ๒๘ ผู้ใดกระทำความผิดฐานกระทำทรมานตาม มาตรา ๕ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงสามแสนบาท</p> <p>ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นเหตุให้ ผู้ถูกกระทำรับอันตรายสาหัส ผู้กระทำความต้องระวางโทษ จำคุกตั้งแต่สิบปีถึงยี่สิบห้าปี และปรับตั้งแต่สองแสน บาทถึงห้าแสนบาท</p> <p>ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นเหตุให้ ผู้ถูกกระทำถึงแก่ความตาย ผู้กระทำความต้องระวางโทษ จำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงสามสิบปี หรือจำคุกตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่สามแสนบาทถึงหนึ่งล้านบาท</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการ ทรมาณและ การกระทำให้บังคับสูญหาย พ.ศ. .... (กมธ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๖๓) ปัจจุบันเป็นร่างของพรรคพลังประชารัฐและพรรค ก้าวไกล</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการ ทรมาณและ การบังคับบุคคลให้สูญหาย พ.ศ. .... (ผ่านวิปรัฐบาล เป็นมติครม. ๑๗ สิงหาคม ๒๕๖๔)</p>
<p>มาตรา ๕๐ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๓ (๘) (๙) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่ เกินหกหมื่นบาท</p>	<p>ไม่มี</p>
<p>มาตรา ๕๑ ผู้ใดเป็นเจ้าของหน้าที่ของรัฐ ไม่ดำเนินการเพื่อคุ้มครองสิทธิของผู้ถูกควบคุมตัวตาม มาตรา ๒๙ หรือจัดการบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับการควบคุม ตัวตามมาตรา ๓๐ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อขัดขวางการ คุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของผู้ถูกควบคุมตัว ผู้นั้นต้อง ระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่น บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	<p>ไม่มี</p>
<p>ไม่มี</p>	<p>ไม่มี</p>